Ч. 63 (13.302). Львів, вівторок 14. березня 1933. Pooztowa opłate zapłacono ryczałtem. РІК LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Гітлерів маніфест.

Його клич: Знищення марксизму.

Канцлер Гітлер видав відозву, в якій м. ін. сказано: „Партійні товариші! З нинішнім днем у всій Німеччині національний уряд має виконуючу владу в руках. Тимсамим дальший розвиток національного відродження кермується згори, отже буде пляновий. Лише там, де нашим розпорядкам ставитимуть спротив, або, як давніше, із засідки нападатимуть на поодиноких людей чи на машируючі відділи, то спротив треба зломити негайно й основно. Сваче рішучо не вільно напаствувати поодиноких людей, передовсім чужинців, не вільно спиняти авт і торговельного життя. Ви, мої товариші, мусите подбати про те, щоби національну революцію 1933 р. в історії не порівнювали з революцією спартакістів 1918 р. Зрештою ні на хвилинку не дайтеся відвести від нашого клича. Цей клич це: знищення марксизму.

—o—

Гітлер пропсвідує силу.

У виставовій галі при Кайзердам у Берліні відбулася в суботу велика маніфестація націонал-соціялістів, на якій промовляли Гебельс і Гітлер. Канцлер виступив гостро проти марксизму й комуністів, заявляючи, що мусить винищити їх цілковито й постаратися, щоби всі ті, хто довів Німеччину до теперішнього положення, забралися з Німеччини. Крім того промовець заатакував пацифізм і ґльорифікував силу, бо тільки сила може запевнити Німеччині розвиток. Тому все, що зменшує цю силу є злочином. Таксамо виступив проти інтернаціоналізму, підкреслюючи, що коли вже годі довести до гармонії всі кляси в однім народі, то далеко трудніше довести до гармонії ріжні народи. Тому останнє слід уважати утопією і централізувати свої сили. Треба створити якнайбільшу силу, щоби під її охороною міг розвиватися німецький нарід. Промови Гітлера слухали десятки тисяч народу. Віче відбулося при участи штурмових відділів з прапорами та орхестрами.

Сусіди Німеччини затрівожені.

Окупація Келю гітлерівськими відділами викликала у французькій пресі сильний відгомін. Франція вважає її нарушенням версайського трактату й провокацією. Преса стверджує, що цей інцидент став предметом важних розмов між англійськими й французькими міністрами. Вяжуть його з декретом мін. Ґерінґа про приділення гітлерівських збройних сил до армії Німеччини. Якщо інтересовані держави приймуть це спокійно до відома, то незабаром Гітлер ужиє своєї збройної сили до окупації польського коридору. Льоґіка наказує, щоби наперед не допустити до інцидентів, небезпечних для світового миру, а опісля радити над розброєнням Европи.

Із Женеви повідомляють, що події в Німеччині були в суботу предметом конференції, в якій взяли участь Мекдональд, Бонкур, Бек і Бенеш.

КОМУНІСТИЧНІ ГОЛОВАЧІ НЕ СПАЛИ ДВІ НОЧІ.

Наслідком телеграм, які посилав раз-у-раз більшовицький посол у Берліні до Москви, Сталін, Молотов, Крестинський та кількох інших більшовицьких достойників не спали дві ночі, а президія виконуючого комітету Комінтерну радила безустанно 48 годин.

Побоювалися, що гітлерівці війдуть до більшовицького посольства в Берліні та переведуть ревізії. Крестинський телефонував кілька разів особисто до німецького посольства в Москві. Ще більше затрівожилися, коли гітлерівці заняли Лібкнехтів дім. Політбюро радило над гітлерівськими репресіями. Ухвалили гостру пресову кампанію. Зате урядові кола мають лагідно виступати проти Гітлера.

Гінденбурґ признав гітлерівські прапори.

БЕРЛІН, 12. 3. ПАТ. Нині попол. канцлер Гітлер оголосив такий розпорядок през. Гінденбурга: „Нині, коли в честь наших поляглих вивішено в усій Німеччині до половини маштів давні чорно-біло-червоні прапори, розпоряджаю, щоби **почавши від завтра аж до оконечного управильнення справи барв держави вивішено спільно чорно-біло-червоні прапори та прапори зі знаком свастики. Ці прапори лучать славну минувшину німецької держави з повним сили відродженням німецького народу. Злучені зі собою мають вони символізувати державну владу та внутрішню злуку двох нац. кол Німеччини. Військові будинки та кораблі вивісять лише военні прапори Німеччини".**

Опісля канц. Гітлер звернувся до членів нац. соц. партії та підкреслив, що президентів розпорядок символізує побіду нац. революції. В цю історичну хвилину — говорив Гітлер — попри почування вдячности, яку відчуваємо для фельдмаршала, всі ми переповнені вдоволенням, повним гордощів. 14-літня боротьба за владу найшла символічне закінчення. Відтепер нашою журою мусить бути, щоби тієї влади ніщо не підважило. Як ваш провідник і в імені уряду нац. революції взиваю вас, щоби ви гідність і честь нового режіму заступали так, аби воно запевнило йому почесну сторінку в історії Німеччини. З нинішнім днем, коли теж символічно вся виконуюча влада перейшла в наші руки, пічнеться друга доба нашої боротьби. Від тієї хвилини боротьба за впорядкування держави буде кермуватися пляново й приказуватимуть її згори. Приказую вам піддатися строгій дисципліні.

Далі Гітлер сказав: **Нині прапори боротьби усанкціонувала держава. Бачите, де завела нас дисципліна та послух. Ваша побіда така велика, що чужим повинно бути для нас низьке бажання пімсти. Колиб вороги нац. відродження пробували ставити якийсь спротив, воля уряду нац. революції зломить їх. Тоді ви дістанете прикази. Одначе бережіться провокаторів і шпіонів, яких, як стверджено, комуністична партія відкомандувала до наших формацій. Ми зуміємо їх небаром вчинити нешкідливими.**

БЕРЛІН, 12. 3. ПАТ. Міністр внутр. справ держави Фрік видав приказ, щоби на знак побіди нац. революції всі прилюдні будинки три дні були прикрашені прапорами, санкціонованими нинішнім розпорядком президента держави.

—o—

БЕЛЯ КУН В НІМЕЧЧИНІ?

БЕРЛІН, 12. III. ПАТ. „Фельк. Беобахтер" повідомляє, нібито є умотивовані здогади, що тепер є в Німеччині відомі провідники мадярських комуністів Беля Кун і Макс Гельц, який в 1921 р. проводив комуністичній революції в середущій Німеччині. Гельца делеґував III. інтернаціонал, щоби переняв провід боротьби після арештування комуністичних провідників у Німеччині. Беля Кун останніми часами був на Криму, відки на осн. фальшивого пашпорту передістався до Німеччини.

—o—

НАПАД НА НІМЕЦЬКИЙ КОНСУЛЯТ.

ПАРИЖ, 12. 3. Із Більбао повідомляють, що в ночі виконали тут напад на німецький консулят. Невідомі люди обкинули будинок камінням.

—o—

НАПАД КОМУНІСТІВ НА БЕЛЬҐІЙСЬКУ КОРОЛЕВУ.

Гурт комуністів напав на бельґійську королеву, як вона висідала з авта перед антверпською флямандською оперою. Напасники кричали: „Тьфу! Ганьба!" Стали королевій навіть чинно погрожувати й обкидали її гнилими яйцями. На свист шофера прийшла поліція, та напасники розбіглися так скоро, що нікого не арештували. Після вистави повторився такий самий напад.

СТРАШНИЙ ЗЕМЛЕТРУС У КАЛІФОРНІЇ.

Кільканацять міст знищених. Сотки людей убитих.

У звязку із землетрусом у Каліфорнії повідомляють, що в Льос Анджелес знищені всі великі готелі. Сильно потерпіло фільмове місто Голівуд, де завалилося багато фільмових ательє. В Сан Педро розпалася в руїни бібліотека, створена коштом міліярдера Карнеґі. У великих нафтових збірниках біля Льонг Біч вибухла пожежа. Убитих людей начисляють кількасот, ранених кілька тисяч. Телеграфічна комунікація на цілому півострові перервана. Президент Рузвельт наказав рятункову акцію на широкі розміри, виславши в знищені сторони лікарів і військо.

ЗВИШКА НА ЗБІЖЕВИХ БІРЖАХ.

Наслідком подій у Зл. Державах від кількох днів є звишка на пшеницю на збіжевій біржі в Вінніпеґу (Канада) та Буенос Айрес (Арґентина). Американці бояться знижки курсу доляра й тому купують пшеницю. Позаевропейські краї виявляють покупну тенденцію, тому австралійська пшениця найшла відбут. Поправа наступила теж у Німеччині, а подача там невистарчаюча. На французькому ринку ціни устійнилися, також у Чехословаччині зріс попит на хлібове збіже.

о. ДАВБНЕР ЗАПЕРЕЧУЄ.

о. Давбнер, священик римо-кат. східного обряду, про якого часописи принесли були вістки, що викрав документи з комісії Про Русія, прислав до І. К. Ц. спростування, в якім стверджує, що він не був і не є секретарем папської комісії Про Русія ні якогонебудь епископа. Щоправда працював в еп. Д'Ербіні. Не вкрав і не доставив ніяких документів більшовикам. Не був агентом ДПУ і не став причиною нових арештувань священиків у СРСР. Не є жонатий, отже не жонатий теж з комуністкою.

—o—

ДЕМОНСТРАЦІЇ ЛЬВІВСЬКИХ СТУДЕНТІВ.

У неділю повторилися у Львові демонстрації студентів. Вполудне привезли автом великого манекіна та повісили на ліхтарні біля катедри, а коли люди виходили з богослуження, студенти підпалили манекіна облитого нафтою. З манекіна звисали стяжки з ріжними написами. По дорозі розкидали летючки, що взивали не платити чесного.

ВИКЛАДИ У ЛЬВІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ.

ЛЬВІВ, 12. 3. ПАТ. Відновлення викладів у львівському університеті пічнеться в середу 15 березня ц. р.

ПОЛЬСЬКІ СТУДЕНТИ ПЕРЕД СУДОМ.

У Львові відбулася в городському суді розправа проти 40 польських студентів університету та ветеринарії, які брали участь у вуличних демонстраціях, щоби запротестувати проти ухвалення нового академічного закону. Обвинуваченим закидали нарушення 127 § (образа уряду) та 162 § к. к. (участь у збіговищах). Демонстрації ті відбувалися 1. березня на Марійській площі, де юрба студентів не розійшлася, хоч поліція взивала їх кілька разів. Поліція арештувала тоді багато демонстрантів.

Обвинувачені не призналися до вини. Сказали, що нікого не хотіли ображувати, демонстрація була невинного характеру. Переслухані свідки потвердили акт обвинувачення та вказали на поодиноких обвинувачених, як на провідників і учасників демонстрації.

Суд засудив 28 обвинувачених на кару від 3 тижнів до 2 місяців вязниці без припинення. 8 увільнив, а щодо решти обвинувачених відложив розправу для переслухання свідків. Засуджених, які не відповідали з вільної стопи, відпровадили до вязниці.

—o—

ЗГОРІЛИ КИЛИМИ.

У суботу вполудне вибухла пожежа в кіоску „Дім глинянських килимів" при пл. Св. Духа у Львові. Згоріло все уладження та багато дорогих килимів. Пожежа повстала від рури залізної печі.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Ще про „здобування міст“.

За правильне розміщування ремісничих сил по містах і містечках краю.

(Голос у дискусії.)

Цікаві статті д-ра Демидчука й інж. Гнатюка в останніх числах „Діла“ далеко не вичерпали життєвої теми насилювання міста українським елементом. Плян д-ра Демидчука розбивається не тільки об брак грошей (про що згадує інж. Гнатюк), але й об слабе зрозуміння наших людей для колективної роботи. Інж. Гнатюк радить від себе масово посилати сільську дітвору до міст на науку ремесла і купецтва. Але й тут на дорозі величезні труднощі практичної натури. Нині чужі майстри не все хотять приймати наших дітей на науку ремесла. Своїх ремісників на провінції у нас обмаль, а чужі кажуть собі тепер іноколи навіть досить грубо платити за науку підчас термінування. Виходить, що посилати нині хлопця на практичну науку ремесла до міста, це справа зовсім не дешевша — а то й дорожча — ніж утримувати його у школі. Ясна річ, що обидва згадані проєкти мають свої вартости. Але, звертаючи увагу на труднощі їх практичної реалізації в особливо важких нинішніх часах, осмілююсь оцим піддати під увагу й кілька моїх думок, зачерпнених з обсервації нинішніх відносин у Галичині.

З 31. числа „Діла“ довідуюся, що у Станиславові відкрито перший цех і що до нього приступило 9 шевців, 4 шлюсарі, 3 бляхарі, 3 кравці і т. д. Очевидно, що до того цеху напевне ще не всі станиславівські ремісники — а навіть із вичислених професій — приступили. Згори знаємо, що не всі мають нині роботу. Ще більше наших безробітних ремісників у Львові. Те саме явище безробіття скрізь по містах і містечках Галичини. З другогож боку в цілому ряді міст нема зовсім представників деяких ремісничих професій. Тому піддаю думку, *щоби безробітні наші ремісники переносились* до таких місцевостей, де дотичних ремісників ще нема, або де вони всетаки моглиб утриматись. Нижче наведу кілька прикладів, де міських зайвих варстатів праці вже нема, а де їх можна ще розмірно легко роздобути.

Так напр. у Угнові дуже багато наших шевців і серед частини панує безробіття. Зате Бережани, кільканапятитисячне місто, не має досі ні одного кваліфікованого шевця-українця, ані кравця, бляхаря, шлюсаря, пекаря, кімнатного маляра, новорозника, лякерника. Правда, в Бережанах вимітують українців з усіх державних і комунальних установ, що годі українцеві примісти тись навіть на посаді замітача вулиць. І тому безробіття та грошева скрута серед української інтелігенції чимала. А всеж, є тої інтелігенції у місті й повіті ще так багато, що вона може стати достаточною клієнтелею добрих українських ремісників, тим більше, що й дооколичне селянство дуже свідоме. Годі навіть подумати, щоб не мав роботи в Бережанах солідний український швець або кравець. І до того самого українського солідного шевця та кравця лекше буде селянинові з повіту післати на науку свого сина. Зате у тих-же Бережанах є надмір добрих мулярів і боднарів. Допомогати практично в переселюванню українських ремісників можуть цех і преса. Наші люди замало користають з такого чудового інформаційно-комунікаційного звязку, яким є часопис та не розпитують шляхом анонс і оповісток за можливостями, кудиб можна поїхати й де можнаб найти відповідний для себе варстат праці. Приватні свідомі одиниці, міщанські організації а навіть політичні повітові осередки чи мужі довіря національних партій напевне відгукнулись би на запит ремісника та дали йому добрі інформації. Колиб повелася організація цехів, тоді вони моглиб затрудняти окремого кореспондента, що шляхом листування з місцевими організаціями і безробітними ремісниками регулював би розміщення ремісничих сил у краю.

Г. Виселенець

Руханково-Вокальний Вечір Сокола-Батька.

В 300-ліття уродин гетьмана Івана Мазепи.

Руханково-вокальний вечір, що його влаштував Сокіл-Батько у Львові в память Мазепи у салі Театру Ріжнородностей, пройшов у загальному з успіхом. Одночасно була це добра пропаганда української сокільської ідеї серед тих численних видців, що виповнили майже вщерть велику салю.

Вечір почався бадьорим переглядом усіх вправляючих, після чого вступне слово виголосив з великим запалом д-р Михайло Волошин, змалювавши заслуги великого гетьмана для України і пояснивши, чому українське сокільство клонить перед його памятю свої голови. А потім ішли руханкові точки одна за одною, переплітані виступами хору, солістів і національними танцями.

З тих точок відмітимо вправи вільноруч, на коні, на поручах і вежі на обручі побратимів та вправи кружками посестер. Найкраще випали ефектовні вежі на обручі, дуже добрі були теж вправи вільноруч. Вправи на коні та на поручах були трудні і мало ефектовні, хоч повинноб бути навпаки. Оригінальні вправи посестер кружка, зокрема 3-я, вийшли слабше. Темпо всіх тих вправ вдоволяюче.

Щодо національних танців (козачок, Катерина, журавель, запорожський і ін.), то ця точка була рішуче за довга, хоч і подобалася загально. Зокрема гураган оплесків зібрала пара дітей, що танцювали з таким запалом і вервою, начеб це були старі, рутиновані танцюристи.

З вокальних точок слід слід піднести вдатні виступи відомого муж. хору під проводом п. В. Осташевського („Засяло сонце“ Недільського, „Ой наїхали вози“ і „Зруйнування Січи“ Котка та ін.), а також дует п. О. Согорівної і барітона п. З. Гумецького, що відспівали Ярославенкові: „Сонце заходить“ та „Ой, не сійтесь сніги“ при форт. акомпаніяменті самого композиста. Всі ті точки причинилися безперечно до уріжнороднення богатої програми, яка, що правда, протягнулася за довго.

Незвичайно ефектовий образ „Спорт в образах“ у виконанні посестер подобався всім дуже гарною та вмілою пропагандою всіх ділянок спорту.

Вечір закінчив хор бравурним відспіванням сокільського гимну.

І. Н.

З музичного життя.

Концерт „Калуського Бояна“.

Недавно оснований „Калуський Боян“ виступив уже дня 19. лютого ц. р. із концертом у виповненій вщерть салі Народнього Дому в Калуші. Перш усього не зайве тут відмітити, що згідно із заявою на афішах і саля була добре огріта і концерт почався точно в означеній годині. У програму концерту входили в першу його частину колядки і щедрівки К. Стеценка й Ф. Колесси, у другу скрипкове сольо, у третю українські пісні.

Хор „Калуського Бояна“ співав уже до того часу кілька разів у тутешній церкві колядки і щедрівки. Ті, що того співу слухали, йшли на концерт з повним довірям. Дириґент придніпрянець-еміґрант п. С. Бартко, що більше мабуть живе музикою і співом, як куском хліба, що йому його так тяжко заробити, дав доказ, що при добрій волі, охоті та енерґії, можна створити справді знамеязитий хор, наче співучий інструмент.

У першій части більше як удачно вийшла Стеценка „А вскликнули янголи“, „В полі, в полі“, а найкраще „Іде звізда чудна“. У третій части співав хор пісні Лисенка, Кошиця й О. Ніжанковського і з них найкраще випала Лисенка „Ой зза гори зза крутої“.

На окрему згадку заслуговує вязанка українських мотивів Гр. Давидовського „Бандура“. З трепетом вижидала публика виконання тої трудної збірки пісень, але вже виступ солістів-теворів, у першу чергу п. Сенчини, що має сильний голос і широку скалю, та солістів-басів д-ра М. Воробця і м-ра І. Аронця розвіяв недовіря і додав надії, що й та вязанка вийде не гірше від інших творів. Дуже миле враження викликав виступ у тій точці концерту п. В. Дубрівної, що як солістка своїм чудово опанованим високим сопраном відтворила партію закоханої дівчини.

Другу частину концерту виповнили скрипкові соля д-ра Я. Дозорського, що відіграв Моцарта-Крайслера „Рондо“ та кілька менших творів у фортепяновім супроводі п. І. Решетиловичевої. Обое вони укінчені консерватористи і хоч слухачі складались у великій мірі з міщан та селян, то проте соліст, що вложив цілу душу у виконання твору, зумів захопити своєю грою всю без виїмку авдиторію, яка рясними оплесками викликувала його кілька разів та приневолила відіграти кілька наддатків.

М.

—o—

ВИЙШОВ НА ВОЛЮ КОРЕСПОНДЕНТ.

ПЕКІН, 12. III. ПАТ. Одним із останніх офіціяльних актів Чань-Сю-Ліяна передтим, заки зрікся команди армії, був приказ випустити на волю спец. кореспондента Райтерової Аґенції в Же-Ге. Його були вчора арештували китайські вояки. Нині кореспондент здоровий приїхав до Пекіну.

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 13. III. год. 7.30 веч. „Опера за три сотики“.

Вівторок, 14. III. год. 7.30 веч. Опера.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок 13. III. год. 7.30 веч. „Золота тіточка“.

Вівторок, 14. III. год. 7.30 веч. „Золота тіточка“.

Кіна.

АДРІЯ: „Упавша жінка“, „Її хлопчик“.

АПОЛЬО: „Я в день, а ти в ночі“ (Катря Нодь).

АТЛЯНТІК: „Жінка з Монте Карльо“ (Ліль Даговер).

КАСІНО: „Люди в готелі“ (Вікі Бавм).

КОЛІСЕЙ: „Під ворожим прапором“ (Сибірський курер) та ревія.

КОПЕРНИК: „У тіні хреста“ (Неронів цирк).

МАРУСЕНЬКА: „У тіні хреста“ (Неронів цирк).

МІРАЖ: „Під кураторією“ (Вл. Буріан), „Два пеховці“

ОАЗА: „Любка з Таїті“.

ПАЛЯС: „Мадярська кров“.

ПАН: „Рай підростків“ і ревія.

ПАСАЖ: „Ніч у Шикаго“, „Опирі степу“.

ПРОМІНЬ: „Безіменні герої“.

СТИЛЕВЕ: „Жінка шпіон“ і ревія.

УТІХА: „Тайна корабельної каюти“ й ревія.

ХИМЕРА: „Вікторія та її гузар“ (Ів. Петрович).

Закордонне радіо.

Понеділок, 13. березня 1933.

Барі (269,4) 20.30 „Манон Леско“ оп. Пучінія, **Братислава** (279,3) 16.10 Військ. орхестра, 17.50 Спів, **Копенгаген** (281,2) 20.30 „Циганський барон“ оп. Штравса, **Міляно** (331,4) 21.00 Концерт, **Ляйпціг** (389,6) 20.45 Концерт, **Берлін** (419) 19.25 Концерт творів Жешічека, **Стокгольм** (435,4) 20.00 „Князь Ігор“ оп. Бородіна, **Рим** (441,2) 17.30 Концерт бельг. квартету, **Лянгенберг** (472,4) 22.25 Пісні, рецитації, **Відень** (518,1) 11.30 Квартет, **Мінхен** (532,9) 12.00 Концерт, 19.05 „Алесандро Страдела“ оп. Фльотова, „Вішунка ляльок“ балет, **Харків** (937,5) 9.00, 13.50, 15.10, 18.30, 19.00 Концерт, 10.30 Радіокомпозиція, **Москва** (1000) 17.25 „Отельо“ оп. Вердія (Досв. 720 м.), **Париж** (1724,1) 13.00 Оп. музика, 14.05 Фортепян, 21.00 „Біла жінка“ оп. Боальдіе.

Вівторок, 14. березня 1933.

Кенігсберг (217,1) 20.05 „Тоска“ оп. Пучінія, **Братислава** (279,3) 17.20 Словацькі танки (скрипка, форт.), **Штрасбург** (345,2) 21.30 Галевий вечір, **Штутгарт** (360,6) 19.30 „Фальстаф“ оп. Вердія, **Гельсінґфорс** (368,1) 18.15, 18.40 Спів, **Ляйпціг** (389,6) 22.05 Сучасна музика, **Рим** (441,2) 20.30 Концерт Аріґо Серато й Сатта, **Лянґенберг** (472,4) 20.05 „Цар і тесля“ ком. оп. Льорцінга, **Відень** (518,1) 11.30 Квартет, 21.30 Спів, 22.25 Танк. музика, **Рига** (525) 15.00 Пісоньки, 20.20 Спів, **Мінхен** (532,9) 19.05 Танці ріжних народів, 20.00 Баварська нар. музика, 21.20 Камер. музика, **Будапешт** (550,5) 18.30 Фортепян, 22.00 Циг. музика, **Харків** (937,5) 9.00, 15.10 Концерт, 13.50 Муз.-літ. авд., 18.10 Музика, рецитації, 19.00 Тр. з театру „Березіль“, **Москва** (1000) 17.25 „Руслан і Людмила“, оп. Глинки (Досв. 720 м.), **Париж** (1724,1) 13.00 Концерт, 21.00 „Бріноль е са філь“ комедія А. Капі.

Львівське радіо.

Понеділок, 13. березня 1933.

12.10, 15.35, 16.15 Ґрамофон, 15.15 Господарський комунікат, 15.30 Збіжева біржа, 16.00 Листи, програми, 16.25 Лекція фр. мови, 16.40 „Як ріжні держави поборюють безробіття“, 17.00 Фортепян, Виховання й завдання вак. осель, 18.00 Для матуристів „Історія“, 18.25 Легка й танк. музика, 19.00 Балачки з молодими та старшими, 19.15 Всячина, 19.30 На овиді, 20.00 Тр. з Варшави: „Дівчина з фіялками“ оп. Гольмерсберґера, Спортові вістки, 22.00 Львівські жінки, 22.15 Ретрансмісії із закордону, 23.00 Танкова музика.

Вівторок, 14. березня 1933.

12.10, 15.35, 16.15 Ґрамофон, 15.15 Господарський комунікат, 16.20 Для матуристів „Відродження та гуманізм“, 16.40 Справа катастрофи Німеччини, 17.00 Симфонічний концерт, 18.00 Для матуристів „Ад. Асник“, 18.25 Легка й танкова музика, 19.00 Техн. скринька, 19.30 Муз. критика та її суґґестія, 20.00 Концерт (орхестра, скрипка), Спортові вістки, 22.00 „Залюблений книгар“ еспанська новеля Ем. Серере, 22.15 Фортепянове тріо, 23.00 Танкова музика.

За редакцію відповідає Олександер Костик.

Видає Видавнича Спілка „Діло“.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10.